

Obsah

Předkládaný studijní text vznikl z praktické potřeby. Je třeba větši pravděpodobně, že se je v průběhu rozvoje vzdělávání opakovat bude, když vznikne i o	
Viktor Krupa: <i>K náboženským predstavám a praxi v Polynézii</i>	11
Josef Kandert: <i>Orišové a lidé. Jorubové ze západní Afriky</i>	23
Milan Kováč: <i>Tlamatinime a ľudová zbožnosť u starých Aztékov</i>	44
Dalibor Antalík: <i>Proměny kultu předků v náboženství Izraele</i>	56
Dalibor Papoušek: <i>Židovský nomismus v prvotním křesťanství prizmatem Pavlova díla</i>	70
Iva Doležalová: <i>Raně křesťanská misie a problém konverze</i>	80
Pavel Spunar: <i>Napětí mezi oficiálním a „lidovým“ náboženstvím ve středověku</i>	90
Miloš Mendel: <i>Normativní a „žitá“ víra v klasickém islámu</i>	103
Luboš Bělka: <i>Karmický a nirvánický buddhismus jako normativní a žité náboženství</i>	115
Martin Slobodník: <i>Tibetský buddhizmus ako žité náboženstvo</i>	125
Dušan Lužný: <i>Normativita v New Age a neopaganismu</i>	137
Břetislav Horyna: <i>Žité a normativní náboženství (Základní otázky)</i>	146

u náboženských systémoch a pôsobivosti ich možností prístupu, metód i základov. Výsledkom je skôr pomôrná heterogenita materiálu, ktorý však prečerpáva ideu riznorodosti svetových náboženstiev, tak rôznorodosti prístupu k nim. Jeho tehnicičkým prvkem je článkovo-článkový náčin jednotlivých autorov, umožňujúci posúvať jednotný tematický okruh vo späcku svetových náboženstiev. A o tento počes nám šlo pôsobivo. Ponechávame na čtenáriach posouzmiť, do jaké míry sa nám to podarilo. Česloměr však, že jsme zde minimálne nabídli neutrený celkový pohľad, zvýrazňujúci na jednej strane určitou ambivalence tradičného chŕpavého fenoménu pantheonizmu a na druhej strane pozoruhodnou shodu prívleky v pojoch k této ambivalentnosti, ktorú lze vypočítovať i v našom stručnom význam z pestrej utkančke koberec náboženství sveta.